

Давс аёллари Зул-Халаса атрофида ликилламагунча Қиёмат қойим бўлмайди

16:20 / 26.08.2024 3745

نَا هُنَّ عُلَّالٌ لِيَضْرِبَنَّ أُنْع
يَلَصَّ هَلْ لَوُسَّرَ لَأَسْ أَلْجَر
يَتَمَّ: مَلَسَّ وَهِيَ لَعُلَّالٌ
مُأَلَّغٌ هَذُنَّ عَو؟ عَأَسْ لَأُ مَوْقَات

دَّمَحُمُ هَلْ لَأَقِي رَاصُنْ أَلَا نَم
يَلَصِ هَلْ لَأَلْ وُسَر لَأَقَف
شَعْيُ نَا» : مَلَسَ وَ هَيْلَعُ هَلْ لَأ
هَكَرْدِي أَلَا يَسَعَفُ مَأْغَلَا أَدَه
«ةَعَّاس لَأ مَوْقَت يَّتَح مَرَه لَأ
مَلَسُمُ هَأَوْر

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир киши Расулуллоҳ алайҳиссаломдан «Қиёмат қачон қоим бўлади?» деб сўради. У зотнинг ҳузурларида Муҳаммад деган ёш ансорий бола турган эди. Расулуллоҳ алайҳиссалом: **«Агар мана шу бола яшаб турса, эҳтимолки, у қаримай туриб, Қиёмат қойим бўлиши мумкин»**, дедилар».

Муслим ривоят қилган.

Шарҳ: Бунда ҳам Қиёмат қойим бўлиши жуда яқинлигига аломат бор, яъни «Ким билади, эҳтимол шу бола қаримай туриб ҳам Қиёмат бўлиб қолиши мумкин», деган маъно бор.

هَلْ لَأ يَضَرَّ هَرِيْرُه يَبَأُ نَع
هَلْ لَأ يَلَصِيْبُنْ لَأ نَع هُنَع
مَوْقَت أَلَا» : لَأَق مَلَسَ وَ هَيْلَعُ

لُجِّرَ لِرَأْسِ مِي يَّتَحُّ عَسْ لَ ا
اَيُّ لُوقِيَّيْ فِ لُجِّرَ لِرَأْسِ قَب
هُ اَوْر . «هُنَا كَم يَنْتِي ل
بِنَاخِي ش ل ا

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: **«Бир киши бир кишининг қабри ёнидан ўтаётиб, «Қанийди унинг ўрнида мен бўлсам», демагунича Қиёмат қойим бўлмайди»,** дедилар».

Икки шайх ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бундан Қиёмат яқин қолганда одамлар ер юзидаги бузғунчиликлардан бешиб, ернинг остини устидан, ўлимни ҳаётдан афзал кўриб қолишлари келиб чиқади.

هُ ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا ن ع ه ن ع و
م و ق ت ا ل « : ل ا ق م ل س و ه ي ل ع
ن م ر ا ن ج ر ح ت ي ت ح ع ا س ل ا
ق ا ن ع ا ء ي ض ت ز ا ج ل ا ض ر ا
هُ اَوْر . « ي ر ص ب ب ل ب ا ل ا

يٰۤاٰخِيَّ شَلَا

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Ҳижоз юртидан бир олов чиқиб, Бусродаги туянинг бўйнини ёритмагунча Қиёмат қойим бўлмайди**», дедилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бусро – Димашқ яқинидаги шаҳарнинг номи бўлиб, Ҳаврон деб ҳам аталади (Макка билан Бусронинг ораси тахминан 1200–1300 километр).

هُلَلَا يٰۤاٰخِيَّ شَلَا نَعُ هُنَعُو
مُوقَاتِ اَل «: لَاقَمَلَسَو هِيَلَع
بِرَطَضَت يٰۤاٰخِيَّ شَلَا
يَذَلُوَحِ سُوْدِ اَسُنُ تَايَلَا
اَمَنَصُ تَنَاكَو - هَصَلَاخُ لَا
هِيَلَهَا جَلَا يٰۤاٰخِيَّ شَلَا هَاوَر . «هَلَا بَاتِب

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Давс аёллари Зул-Халаса атрофида ликилламагунча Қиёмат қойим бўлмайди**», дедилар.

У – Таболадаги давсликлар ибодат қиладиган санам эди».

Икки шайх ривоят қилганлар.

Шарҳ: Табола - Ямандаги бир жойнинг номи. Бундан Қиёмат яқинлашганда арабларда, хусусан, Давс қабиласида яна бутпарастликка қайтиш содир бўлиши келиб чиқади.

لَيْلٍ لِّلْأَبْهَدِيِّ « أَل » : مِلْسٌ مِلْو
تَأَلَّلَا دَبْعُتٌ يَّتَحُّرَاهُنَّ لَوْ
أَيُّ شَيْءٍ أَعْتَلَّاقُفٌ ، « يُّزْعَلُ لَوْ
نِيحٌ نُّظَا تُنْكَهَلُّ لَوْ سَر

وَدِينٍ بِالْهُدَى رَسُولُهُ، أَرْسَلَ الَّذِي هُوَ : هَلَّلَا لَزْنًا

كِلَذَّنَا [الْمُشْرِكُونَ كَرِهَ وَلَوْ كَلَّهَ الدِّينِ عَلَى لِيْظَهْرَهُ، الْحَقُّ
نَمْ نُوْكَيَسُ هَّنَا] : لَأَقُ ، أُمَات
تُعْبِيٌّ مُّثُ هَلَّلَا عَاشَ أَمْ كِلَذ
يُّفَوَّتُ فَعَبِّيُّ طَ أَحْيِرُ هَلَّلَا
لَأَقُ ثِمَ هِبَلَقُ ي فُ نَمْ لُكُ

نَامِيْ اِنْ مِ لَدَرْخِ ؕ بَح
هَيْفَ زِيْخِ اَلْ نَمِ يَ قُبَيْفِ
«مِهِيْ اَبَا نِيْ دِ يَلِ اِنْ وُعْجُرِيْ فِ

Муслим ривоятида:

«У зот: «Лот ва Уззога ибодат қилинмагунча кеча-кундуз йўқолмайди», дедилар. Шунда Оиша: «Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳ «У - гарчи мушриклар ёқтирмаса ҳам, Ўз Расулини ҳидоят ва ҳақ дин билан, уни барча динлардан устун қилиш учун юборган Зотдир» [1] оятини нозил қилганда ўшани батамом деб ўйлаган эдим», деди. У зот: «Аллоҳ ёзиб қўйган ишлар бўлади. Кейин Аллоҳ бир яхши шамолни юборади. У қалбида ачитқи уруғи оғирлигича иймони бор барчани вафот эттиради, шунда асло яхшилиги йўқ кимсалар қолиб, ота-боболарининг динига қайтиб кетишади», дедилар».

هَلْ لَّا يَلَّصِيْ بِنَلَا نَعُ هُنَّ عَو
كُشُوِيْ «: لَاقَمَلَسَوِ هِيْلَع
زَنَكُ نَع رَسْحِيْ نَأْتَارْفُلَا
اَلْفُ هَرَضَحُ نَمَفِيْ بَهَذُ نَم
هَوْرُ . «أَيُّيْ شُهُ نَم دُخْ أَي
ةَعَبْرَالَا

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Келажакда Фурот ўзининг тилла дафиналарини очади. Ким бунга ҳозир бўлса, ундан бирор нарсани ола олмайди»**, дедилар».

Тўртовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Фурот – Ироқдаги машҳур дарёнинг номи. Имом Муслим келтирган ривоятда **«Фурот тилла тоғни очмагунича Қиёмат қойим бўлмайди. Одамлар унинг учун уруш қилишади, ҳар юзтадан тўқсон тўққизтаси ўлдирилади. Улардан ҳар бир киши «Қанийди нажот топган мен бўлсам», дейди»**, дейилган.

Бу икки ривоят бир-бирини тўлдириб келган.

هَلَلَا يَلَصَّيْبَنَّ لَانَعُ هَنْعَوُ
ءَيْقَتَ «: لَأَقَمَّ لَسَوِ هَيْلَعِ
لَأَثْمَ أَهْدِبَكَ ذَالْفَأْضُرَّ أَلَا
بَهَذَا نَمِنْ أَوْطُسُ أَلَا
ءَيْجَيْفَ «: لَأَقِ، «: هُضْفُ لَأَوِ
لُثِمِ يَفُ: لُؤُقَيْفُ قُرَّاسُ لَأ
ءَيْجَيْوِ، يَدَيْ تَعَطُّقُ آذَه
آذَه يَفُ: لُؤُقَيْفُ لُتَأَقُّ لَأ

عُطِاقُ لَأُءِجَّيَ وَ، تُلَّتَق
تُعَطِقُ آذَهُ يَفُ: لُوقَيَفُ
الْفُ هَنُوعَدَيِّ مٌثُ يَمَحَرُ
هُأَوْرُ. «أَيُّيَشُ هَنَمَ نُوذُخُ أَيُّ
مُلسُمُ وَيُذِمُّرَّتُ لَأُ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «Ер ўз бағридаги тилла ва кумуш устунлардек нарсаларни қайт қилади. Ўғри келиб, «Худди шунга ўхшаш нарса учун қўлим кесилган эди», дейди. Қотил келиб, «Мана шунинг учун одам ўлдирган эдим», дейди. Силаи раҳмни узган одам келиб, «Шуни деб силаи раҳмни узган эдим», дейди. Сўнгра уни ташлаб кетишади, ундан бирон нарса олишмайди».

Термизий ва Муслим ривоят қилганлар.

Шарҳ: Демак, Қиёмат яқин қолганда нафақат Фурот дарёси, балки бутун дунёдаги бойликлар сочилиб ётса ҳам, уларни оладиган одам топилмай қолар экан.

يَضَرُّ كِلَامَ نُبِّ فَوْعُ نَع
يُبُّنْ لَأُتُّيَتَأُ: لَأَقُ هَنَعُ هَلْ لَأُ
يَفَمُّ لَسَوِ هُيَلَعُ هَلْ لَأُيَلَصُ

مَدَّأْنِمِ ۞ بُقِ يَفَ كُوبَتِ ۞ وَزَغِ
يَدَي نَيَبِ ۞ اَتِسْ ۞ دُدْعَا ۞ : لَاقَفِ
خُتَفِ ۞ مُثِ يَتُومِ ۞ : ۞ عَاسِلَا
نَاتُومِ ۞ مُثِ سِدُقِ ۞ مَلَا ۞ تَيَبِ
مَنْعَلَا ۞ صَاعُقِ ۞ كُومُكِي ۞ فِ دُخْأِي
يَّتَحَلَا ۞ مَلَا ۞ ۞ أَفِتْسَا ۞ مُثِ
رَانِي ۞ دَةَئَامِ ۞ لُجْرَلَا ۞ يَطْعُي
الْ ۞ نَتِفِ ۞ مُثِ ۞ أَطِخْ ۞ أَسِ ۞ لَظِي ۞ فِ
الْ ۞ بَرَعَلَا ۞ نِمِ ۞ تَيَبِ ۞ يَقُوبِي
نُوكَتِ ۞ ۞ نُدُهُ ۞ مُثِ ۞ هَتَلَخَدِ
يَنْبَ ۞ نَيَبِ ۞ وَ ۞ مُكَنْ ۞ نَيَبِ
نُورْدُعِي ۞ فِ رَفِ ۞ صَالَا
نَي ۞ نَامِ ۞ تَحَتِ ۞ مُكَنْ ۞ نُوتِ ۞ أَيِ ۞ فِ

أَنْتَ إِذِةِ يَأْغُوكَ تَحْتَةِ يَأْغُ
يِرَاخُ بُلَا هَاوَر . «أَفَلَا رَشَع

Афв ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Табук ғазотида Набий алайҳиссаломнинг ҳузурларига, теридан қилинган чодир остига келдим. У зот шундай дедилар: «**Қиёматдан олдин бўладиган олти нарсани билиб ол: менинг вафотим; сўнг Байтул-Мақдиснинг фатҳ қилиниши; сўнг сизларга қўйнинг бошига тушадиган қурт каби қуртлар келиши; сўнг мол-дунё кўпайиб, бир кишига юз динар берилса ҳам норози бўлавериши; сўнг арабларнинг бирорта уйи қолмай кирадиган фитна; сўнг сизлар билан Бану Асфар ўртасида тузиладиган сулҳ: улар сизларга хиёнат қилиб, саксонта байроқ остида устингизга бостириб келишади, ҳар бир байроқ остида ўн икки минг киши бўлади**».

Бухорий ривоят қилган.

هُلَلَا يِضَرَةَ رِيْرَهُ يِبَا نَع
هُلَلَا يِلَصَّ يِبَّنَلَا نَع هُنَع
مُوقَات آل «: لَأَقَمَّ لَسَوِ هِيَلَع
نَم لُجَرَ جُرْخِي يَّتَحُّةَ عَاسَلَا
سَانَلَا قُوسَي نَأطَحَق
يِنَاخِي شَلَا هَاوَر . «هُأَصَعَب

Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Қаҳтондан ҳассаси билан одамларни ҳайдаб юрадиган бир одам чиқмагунича Қиёмат қойим бўлмайди»**, дедилар».

Икки шайх ривоят қилганлар.

Шарҳ: Қаҳтон – Ямандаги бир шаҳар.

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан

[1] Соф сураси, 9-оят.